

► Adam Grabski

Łazienka bez brodzika, czyli ...odwodnienia liniowe

Fot. Viega

Fot. Geberit

Fot. Kessel

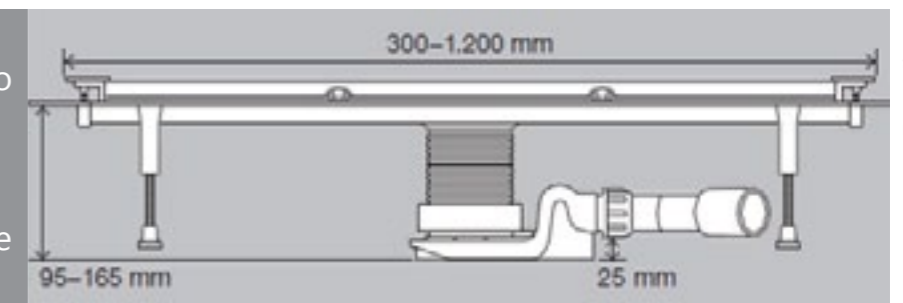

W nowo budowanych hotelach w Europie Zachodniej i w Polsce powoli odchodzi się od instalowania zajmujących dużo przestrzeni kabin natryskowych lub wanien. Utrzymanie tych sanitariatów w idealnej czystości, przy częstej zmianie osób korzystających z natrysku, jest wręcz niemożliwe. Sam proces mycia i dezynfekcji kabiny oraz czyszczenia syfonu brodzikowego zajmuje dużo czasu i środków czyszczących. Lepszym, bardziej praktycznym i higienicznym rozwiązaniem jest zastosowanie odwodnienia liniowego. Jako zabezpieczenie przed ochlapaniem powierzchni łazienki można zastosować w takim przypadku ścianki działowe ze szkła lub innych materiałów (np. luksfery) lub jednorazową zastonę prysznicową z miękkiego PVC. Tanie jednorazowe zastony z miękkiego tworzywa nie wymagają czyszczenia i mycia. Po użyciu są zdejmowane i utylizowane.

■ Branie natrysku najczęściej kojarzy się nam z brodzikiem i kabiną natryskową. Jest to do tej pory najbardziej popularny zestaw instalowany w łazienkach. Tanie kabiny natryskowe oferowane na rynku najczęściej mają wypełnienia z tworzywa sztucznego i nie są wyposażone w profilowe uszczelki między kabiną a ścianą. Niestabilne i wiotkie konstrukcje usytuowane na brodziku wymagają do ich uszczelnienia dużej ilości silikonu sanitarnego. Uszczelnienie krawędzi brodzika przy ścianie również pochłania duże ilości uszczelnacza. Pomimo tego, że jest on „teoretycznie” odporny na grzyby i pleśń, już po krótkiej eksploatacji na jego powierzchni po-

jawia się czarny nalot kolonii pleśni i grzybów. Utrzymanie w idealnej czystości kabiny natryskowej jest bardzo pracochłonne. Wszelkiego rodzaju zakamarki, profile, miejsca połączeń konstrukcji, oraz uszczelki są doskonałym siedliskiem dla bakterii i grzybów. Szczelnie zamknięta kabina natryskowa po kąpielu jest również doskonałym „zasobnikiem” wilgoci w łazience.

Wysokość montażowa odpływu liniowego Advantix Vario wynosi od 95 do 165 mm. Nawet w najniższym wariantcie zabudowy odległość między króćcem odpływowym a podłożem wynosi 25 mm, dzięki czemu podejście kanalizacyjne może mieć długość do 2,5 m

Fot. Viega

Dwustronne przykrycie odpływu – ze stali nierdzewnej lub do zabudowy płytkami

Podłoga jako powierzchnia brodzika

Jeśli decydujemy się na zamontowanie odwodnienia liniowego, to musimy zwrócić szczególną uwagę na szczelność podłogi w pomieszczeniu sanitarnym. Konieczne staje się zainstalowanie taśm i brzegowych i narożników (np. Tytan Profesjonal) oraz folii w płynie w celu zapewnienia absolutnej szczelności. Sama podłoga wymaga też wysokiej umiejętności kafelkarza w celu specjalistycznego ułożenia płytek ze spadkiem w kierunku odpływu. Najlepiej jeśli wynosił on będzie około 1-2%. Zbyt duży spowoduje niebezpieczeństwo pośliznięcia się, natomiast zbyt mały może doprowadzić do zalegania wody. Odpływy liniowe skonstruowane są z podłużnych korytek (w większości z tworzywa sztucznego) z częścią osadnikową oraz syfonem. Całość przykryta jest rusztem najczęściej wykonanym ze stali nierdzewnej. Szerokość korytek waha się w prze-

dziale od 40-80 mm. Długość tych konstrukcji mieści się w granicach od 400 do 6000 mm. Typowa wysokość do układania glazury to 15 mm. Niektórzy producenci produkują nieco wyższe konstrukcje (25-30 mm) umożliwiające wyłożenie ich kamieniem naturalnym. Producenci wprowadzają coraz to praktyczniejsze rozwiązania, które można wykonać w każdej łazience np. Viega oferuje odwodnienia liniowe do przycinania na dowolną, żądaną długość oraz specjalne elementy umożliwiające rozbudowę/wydłużenie odpływu. Koryta odpływowe wykonane są wraz z kołnierzem uszczelniającym lub bez niego. Kołnierz w znaczący sposób pomaga w prawidłowym układaniu płytek oraz osadzeniu samego wpustu. Kołnierze mogą być wykonane jako poziome lub jako pionowe (dla wpustów przyściennych). Same korytka odpływowe oferowane są jako podłużne, kątowe oraz łukowe.

Zamknięcia wodne

Zasyfonowanie odpływu liniowego charakteryzuje się niewielką wysokością. Pozwala to na montaż w stropie. Wysokość zamknięcia waha się od 85 do 160 mm, licząc od powierzchni betonu do dolnej części syfonu. Jeden z producentów wypuścił na rynek konstrukcję o wysokości 65 mm. Przepustowość wpustów waha się od ok. 20 l/min do wydajności dochodzącej nawet do 72 l/min.

Za pomocą piły ręcznej oraz przymiaru odpływ liniowy Advantix Vario można bardzo łatwo przyciąć

Duofix do natrysków

KNOW
HOW
INSTALLED

Odpływ ścienny może być umieszczony bezpośrednio w ścianie – wystarczy zastosować prosty w instalacji i niezawodny stelaż Geberit Duofix.

→ www.geberit.pl

← Innowacyjny odpływ dla rozwiązań bezbrodzikowych

Montaż odwodnienia liniowego

Odwodnienia liniowe mogą być zainstalowane w dowolnym miejscu w posadzce w zasięgu działania zestawu natryskowego. Każdorazowo przed wyborem miejsca zainstalowania odpływu należy wcześniej skonsultować się z glazurnikiem, który powinien określić sposób wykonania podłogi i sposób ułożenia wzoru posadzki.

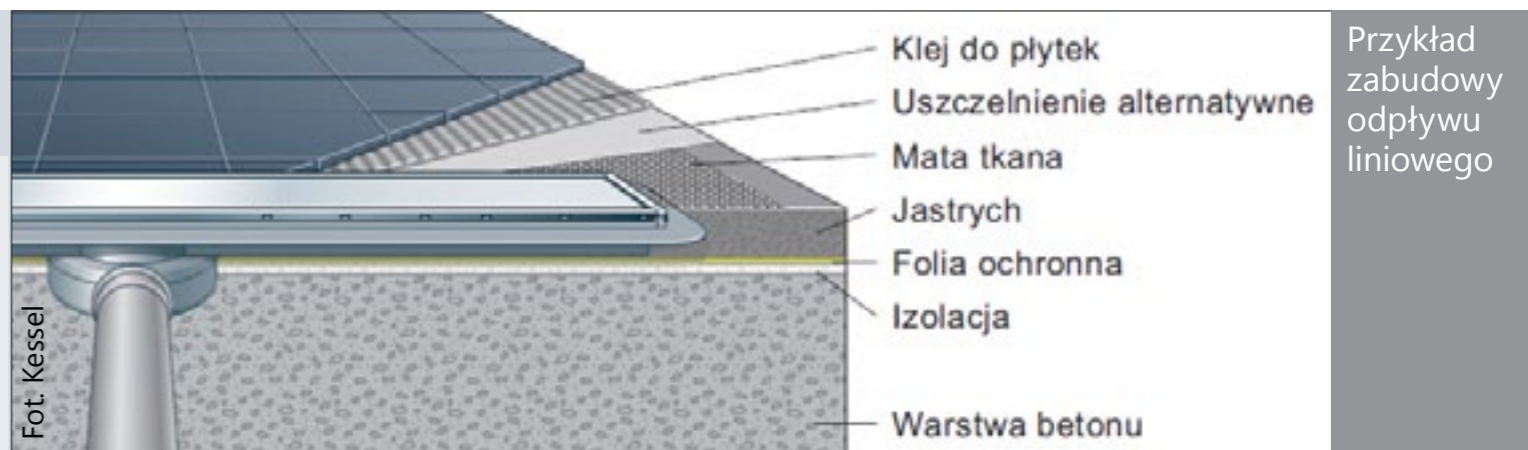
Montaż odwodnienia zaczynamy od jego usytuowania na powierzchni posadzki oraz od wykonania podejścia kanalizacyjnego. Już w trakcie wykonywania wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej w budynku należy przewidzieć wyprowadzenie odejścia z pionu kanalizacyjnego pod odwodnienie liniowe. Spadek w kierunku pionu nie powinien być mniejszy niż 1-2%. W przypadku możliwości braku odprowadzenia wody do pionu można zastosować specjalny trójnik siodłowy, który umożliwia wykonanie podejścia w dowolnym miejscu na pionie po uprzednim nawierceniu go. Dotyczy to tylko kanalizacji wykonanej z tworzywa sztucznego. Producentem takiego trójnika jest np. firma McAlpine.

Korytka odwodnienia musi być wypoziomowane w obydwu kierunkach (wzdłuż odpływu i w poprzek). Do tego celu służą regulowane nogi, w które każde z urządzeń jest wyposażone. Korytka odpływowe mają wyprofilowane spadki wewnętrzne w kierunku odpływu. Dlatego też należy je dokładnie wypoziomować. Wpust należy osadzić w ten sposób, aby jego górna część

znalazła się niewiele poniżej przyszłej posadzki. Po wykonaniu czynności montażowych odwodnienie można zalać betonem aż do wysokości kołnierza uszczelniającego. Wylewka betonowa powinna być ułożona ze spadkiem w odpowiednim kierunku.

Po zagruntowaniu (wzmocnieniu) posadzki preparatem np. Uni grunt, nakłada się pierwszą warstwę izolacji przeciwwilgociowej (np. Bolix Hydro, Baumie Proof, Ceresie CL 51). Płynną folię należy nakładać w kilku warstwach wałkiem, pędzlem lub szpachlą. Krawędź wpustu liniowego trzeba zabezpieczyć specjalnym kołnierzem z polipropylenu. Należy przykleić go jeszcze na świeżo położoną izolację, a następnie posmarować powtórnie izolacją przeciwwilgociową.

Po zakończeniu czynności uszczelniających posadzkę można przystąpić do układania glazury. Zawsze ze spadkiem 1-2% w kierunku wpustu. Dobrze ułożona glazura powinna wystawać ponad ruszt ok. 2 mm. Pomiędzy krawędzią wpustu a płytkami należy zostawić szczelinę, której wielkość powinna być taka sama jak fugi. Po zafugowaniu glazury w posadzce zaprawą np. Atlas Atris odporną na wodę i pleśń należy jeszcze wypełnić silikonem spoinę przy samym wpuście (najlepiej w kolorze zbliżonym do koloru samej fugi). Uwaga! Podczas zalewania betonem odwodnienia należy wpust dociążyć, aby uniemożliwić jego wypłynięcie do góry!

Przykład zabudowy odpływu liniowego

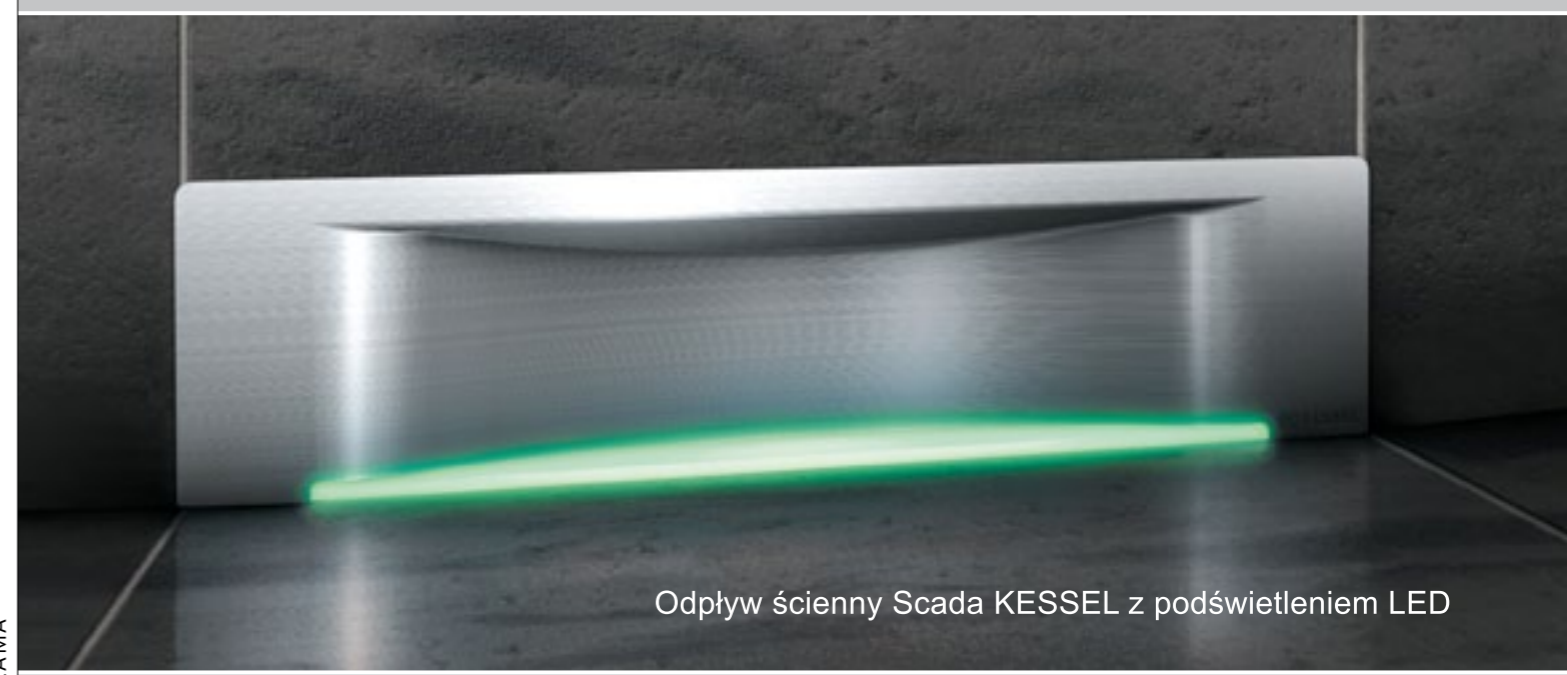
Ruszty odwodnień liniowych

Ruszty najczęściej wykonywane są ze stali szlachetnej. Mają one otwory odpływowe na całej długości w celu zwiększenia wydajności całego odpływu. Z kolei tak zwane ruszty szczelino-

we nie mają otworów, woda zaś przedostaje się do korytka poprzez szczelinę między rusztem a brzegiem korytka. Nowością są ruszty wykonane ze szkła, podświetlane diodami LED lub też przeznaczone do wypełnienia drewnem egzotycznym lub płytkami ceramicznymi. ■

Innowacyjne odwadnianie powierzchni w łazience

Odpływ ścienny Scada KESSEL z podświetleniem LED

REKLAMA